

פרוטוקול מס' 4.

מישיבת הוועדה לחינוך והתרבות שהתקיימה
ביום ג', כ"א בחשוון תשי"ב (20.11.1951)
בשעה 11.00.

משתתפים:

- ס. פרטיץ
- ס. ארט
- ח. בוגר
- א. דויטש
- י. הן
- ט. כפרי
- ב. סינץ
- ס. נורוק
- ד. נצר
- א. רזיאל-נאור
- א. רימלט

חברים:

- א. ס. גניחובסקי
- א. הכרמלי
- י. טאילנסקי
- א. פרי

מזכירים:

- א. דזנבורג - ער החינוך והתרבות
- פרופ. ריגר - המנהל הכללי של משרד החינוך
- גב. טסנר - יועצת מטפסית
- גב. ברט - מנהלת מדור למוטדות מיוחדים.

- א. אלטמן - חבר ועדת הסירותים הציבוריים.
- ג. טברסקי - " " "
- י. ישעיהו - " " "

- מר בר-אור (בוריער) - היועץ המטפסי של משרד הטעד.
- מר קטר - מטעם משרד המטפסים.

סדר-היום:

- א. שאילתות.
- ב. "קול ישראל".
- ג. בית-חינוך עיוריים.

=====

ועדת החינוך והרבות
20.11.1961

שב/אש

היו"ר ע. פרטיץ:

תרגו לי לקדמ הברכה את פני סיועדי
מעבודת החינוך עוד בסחלקת החינוך של
הנהלה הציונית ואחד-כך בכנסת- ראל כאשר ייתן טפסו על בתי-הספר את
פרופ' ריגר אשר נתסנה מנהל כללי של סדרו החינוך והרבות. אני מקנה שבינינו
לבין פרופ' ריגר ישרו אותם היחידים, ידטי חכונות טובה, לטען העבודה המשותפת
אשר סדרו בינינו לבין קודמו, אני הפונה למעבודה המשותפת תהיה לברכה לחינוך
בישראל, תהיה לנו ברוך בכניסתך לעבודה.

פרופ' ריגר:

אני רוצה לודות על דברי הברכה
של היו"ר בת דא, אני אעשה מאד על
האפשרות של ייתוף פעולה עם היו"ר רגל ועל ס' חברי הוועדה. בכנסת
לעבודה, כדי לשרת את החינוך ולעסוד לירחמם וכל מה שאוכל.

היו"ר ע. פרטיץ:

אנו עומדים לסווי-היום שלנו: סאילתות.

א. ריטלט:

אני רוצה להקדיה ולומר כמה סלים,
כל חברי הוועדה שבינינו, כי
הסאילתות הנאלות כאן אין לאן ישרה הטובות-ציבורית, אלא היא באה
לברר כמה פרטים. אטנט, הנאילתה ילי היא עדינה מאד, אולם מטרחה
להסביר את הציבורים.

א. ריטלט:

אנלתי סיפנית לגבי בית-הספר הכללי
בלוד. בין שאר בתי-הספר העירוביים הנמצאים בלוד יש בית-ספר כללי
המונה 270 ילד. בבית זה ישנם 4 חדרים ובו 11 כיתות. זאת אומרת,
גם אם הילדים לומדים בבתי ספרות, אין הכרח להכיל את כל הסלולים.
נוסף לכך, חדר אחד סלמט כסועדון. היה סיפול רב פצו המפקחים בקטר
להרחבת שיכוננו של בית-הספר, ועד היום הוא איננו יכול להסננה
טסיפורים הנעשים בבתי-ספר יוניים. הנה נרמז לעלה ס-80 ילד - נרסטו
לכיתה אלף. מנהל בית-הספר אשר כי יתן אפשרות להסיג שני
צריפים - איננו חו ב ייעל מנהל בית-הספר לדאוג לשיכוננו של
בית-הספר, דבר זה הוא מתפקידן של הרשויות המקומיות, והן
צריכות לדאוג לכל בתי-הספר בכיתה החדש, ובליקר, מאחר שאנו
סוברים על ביצוע החוק. התנהל סמנו-תן עם העירייה, ועליה היה
להקציב סגרי לים הרחבת בית-הספר. ביחנו הנסחות מאת תוצאותיהן
לא ראינו, וההצטקה היתה כי כחון הקרוליציה הקיימת עתה בטמסלה
אין העירייה יכולה לדאוג לבית-הספר הכללי, ישנה פרוטוקולים
על כך. ראם העיר אשר כי הוא קיבל דוראות ס פלגתו לא להקציב
את הסגרס, על כך ישנם חילופי סכתבי. כתוצאה מכך ישנם סורים
שאינם מלמדים וישנם ילדים שאינם לומדים. בה גמעה, הולכים
וטוקטים שני בתי-ספר גדולים של זרם העובדים, ובית-ספר זה
של הזרם הכללי המונה 270 ילד נידון לחביקה. הייתי מבקש מאד
סטטרד החינוך יכנס לעובי הקורה של יאלה זו, לא לים הקמת
ועדות מסנה לחקירה, אלא על ננת לאשר בזמן הקצר סידור יעיל
ושכל הילדים שנרסטו לבית-הספר יוכלו ללמוד. היה גם רצוי
ללמד את ראם העיר סר לב פרק, כפי סכלפדים ראסי עיריות
אחרות, כי על ראם העיר לבצע את חוק חינוך חובה לגבי כל
הזרטים ולדאוג לכך.

א. רזיאל-גיינד:

הגיעו אלי הדיים סבית-הספר ברטלג
של המיכור, על ימ אין סלטים את המיכורות
לטורים, ובעיקר אותו חלק מהעיר ה אריכה להתחמך בו, נוסף על
תקציבו של סירד החינוך. המיכורה אינה מסתלמת והסורים פבו
לעירייה והודיעו שהם עלולים להפטיק את העבודה. הייתי רוצה
לשאול, אם סירד החינוך יודע על כך, ומה הוא חויב לעשות
בקטר עם זה?

ועדה לחינוך ומחנכות
20.11.1951

ב/א

א. רזיסל גנור:
 י. ב. גנור רבית העובדים במקומות
 ונורה גר ברמת-גן ועובר ברמלה ויוצא כספיו וביד להוצאות
 נסיעה. כידוע לנו שכולם נעורר היו שמוכה לפני, ישנם
 שרצו לטובת המלטיה לעובדיה הוצאות כלל, וטענה שה לא
 יזכו גם הפוריה בנותה וכוונת הורה הוא עובד חיוני, ועליו
 לקבל את דמי הנסיעה. כמובן, יש לביע את החתונה, ומה הוא
 המרחק יש לשלם עבורה מה הוצאות הנסיעה. הענין זה אני
 רוצה לעבור לענין המ כורות של המורים בכלל, יובר כמין
 המורים יכנסו לתוך יבוצו עובדי המדינה, זה עדיין לא הוכרו
 כעובדי מדינה. בזמנו, הוטח לנו על ידי שר החינוך להביא
 חוק לכנסת שיכיר בטוקים כעובדי המדינה, ולא רק לגבי מסכורות,
 אלא לגבי מעמדם, אלא שתוך המספק להתייחס את ערכו של המורה
 בעיני הנוער.

י. ב. גנור רבית העובדים במקומות
 להיות טוק בית-ספר כללי באזור כולל. המורה זה ישנן שלוש
 נקודות. הקמת בית-הספר מתעכב אך ורק בשל המי-מספר להשיג
 צריף עבורו. סדר החינוך נשם להשיג צריף עבור בית-הספר.
 אך לא הסיגו. זה פנו למוכרות דור מורה אמין לה צריף מתאימים
 ויש לפנות לחברת "עמידר" זברה "נמידר" מסרה שהיא תשתדל להשיג
 צריף מתאים. אך עד היום אין בית ספר כללי באזור והילדים הולכים
 לבית-הספר שבגדרה. טוענת גורה דורית בכר-ליטוב שמוטב טענת-דורם
 אינן יכולים לעמוד בו. הילתי רוצה לדעת מה צריך לתת את הצריף
 ומימתי יפתח בית-הספר?

ב. טענה שבחורו ליפוסה על עיריית
 נתניה בערך לפני כחודש ימינו ריגור ל תלמידים. נודע, כי
 בטעה זנעה הרלוט, התחברו עם בטעמי איום, ומפילו בטעמי
 אלימות. מנהל מחלקת החינוך ל עיריית נתניה ערער על הרישום
 הזה לפני המחלקה לחינוך, והרישום נפסל. החברר אחר-כך הבריטום
 שבערך שנית טוב חזרו ונטנו פעמים אלה וחזרו טי-כמה. האם
 סדר החינוך יודע על כך, ומה הוא חונק ללשות כדי ליישב את
 הדבריה בצורה מתאימה?

הי"ר ע. פרטליץ:
 אני רוצה להסביר לאזכרים החדשים
 את הפרוצדורה המהוגה בוועדתנו.
 בתחילת כל ישיבה אנו מקדימים חצי שעה למחלמות. נציגי סדר
 חינוך רומפלי לפנייה את הדבריה האלה, ואם הם יכולים לענות
 סיד על המחלמות - הם עושים זאת, ואינם דוחים לישיבה הבאה.
 אם הם אינם יכולים לענות סיד - הם עושים זאת בישיבה הבאה.

אני ארצה לעצמי לשמול שמילתה
 סטוד החינוך, שאלתי אינה מסוכנת ל קום סטודים, אלא נוגעת
 ליחסים בין הסוכנות ומרד החינוך. אנו מחלקים בטענות שונות
 בתופעות סוזרות סטר. כידוע, האחרתי לביצוע חוק חינוך חובה
 במדינה הוא - סדר החינוך והרלויות המקומיות. הדאגה
 לבנינים לבתי-ספר בטעברות מוסלת, לא על סדר החינוך ולא
 על הרלויות החינוכיות אלא על הסוכנות. במנה מעברה נתקלנו בקטיים
 מ וייטים המבטחו בזה שהסוכנות לא היתה מספיקה לבנות את
 הצריפים בטעברה בהתאם לצרכים, ילמספר הילדים
 השנה נוטפו לנו צרות חדשות. יש, ושולחים מפחות סופולות
 בילדים רבים לנקודות חדשות לגמרי שאינו בהן כלל צריפים לבתי-
 הספר, וי להקיים. הקמת הצריפים נמשכת מספר חדשים. עד אשר
 טוקטיים הצריפים עוזבות הם מחות מערה זאת ועוזרות לטקום אחר.
 ולמות מעגרה שטח נבנו בתי ילדים שיצאו מאי. מעמידים אנשים נכיסוקים
 ללא ילדים. יוצא איפוא, איננו בטעברה מחת צריפים אין מסתמשים
 בהם ובמעברה/בניה טישט אורך בארץ ליה לבתי-ספר - טוב אין
 מקום ליסוד לילדים. בכל המעברה החינוכית נמצאתה אני הוצאה סני סומפים
 יוצא לביצוע העבודה ולהקמת מוסדות החינוך; לנו טיפוס
 הסוכנות ומרד העד. אולם איננו רוצה את האחרתי העיקרי -

ועדה לחינוך ותחבובות
20.11.1951

שנ/א

היו"ר ע. פרסיץ:

ואיבני יודעת מדוע סודל סדרו החינוך יחס זה?
כה? אם אני יודעה אני אבקש את סדרד החינוך להסביר את הדברים
האלה. אולם אני מדברת על סורה שקרה לי מתול. בטעברת גדרה
ישנם 4 צריטיות לצרכי החינוך. במקום ישנו 193 טפחות. אולם 93 מהן
הן הועברו לשיכון בלוקונים ולטעברה הביאו רווקים, נכים, זקנים וכמה
מלפחות טענות ילדים. יוצא אפוא, כי לקוח מלמדים גננות ומורים והסדרד
וארגוני הנשים ששלטים מלכורה ואין ילדים במקום כי הם הועברו למקום אחר.
דבר זה מטפיע לרעה וגורם לדטרליזציה אצל אגפי זה סדרד החינוך לשם לב
לדבר זה ולהסביר מדוע אין הוא מוגדר כפולחן יור.

א. דויטל-נאור:

בעתונת מורה כי הכניח הלימודים
החדשה מריכה להיות מוגשת לא יאחר
במ"ו בבטת תמ"ב - האם נוכל לקבל אותה לפיון?

ב.א. דינבורג:

עלינו לגדר את הפרטים האלה. אטר
להוללות הנסיעה למורים - עמדת
העקרונית בנדון זה היא, סוגיית יגור לכך שהסורה יגור בדסת-גן
וילמד ברמלה. על הסורה לגור במקום עבודתו. לו היתה נמאלת
המאלה: מה עונה סדרד החינוך על כנת למצוא שיכון לסורה הטלמד
ברמלה - על זה הייתי עונה, כי סדרד החינוך יע ה את המכטיטום
לשם הסדר זה. אבל איבני מוכן לעודד תופעה זו, הסורים יגורו
במקומות מרוחקים ממקום עבודתם. אני מתהל לפעול הסורים יגורו
במקום עבודתם.

היו"ר ע. פרסיץ:

עמדתו העקרונית של סדרד החינוך היא
סוצדקת - על הסורה להיות במקום
עבודתו. אבל יונה פציאות יוראלית. לגערנו, עם כל רצונו
הטוב של סדר החינוך לא יינתן/לבר זה לביצוע. יתכן ובמקומות
מסוייטים אפשר להסדיר זאת. אולם, אין לסלול תשלום דמי
נסיעה כזו על צד לא ניתנה למורים האפ דות של שיכון במקום
עבודתם. על כנה יידוע לי, שמתת סדרד החינוך ב-50% מהוצאות
הנסיעה.

ב.צ. דינבורג:

בתקציב הפיתוח של סדרד החינוך אני
אעמוד על כך שיש להקציב סכומים לשיכונם
של המורים, כי את האלה יב לפתור בטופן עקרוני. עלינו לטאוף
לכך שהסורה יגור במקום עבודתו ואם גם הוא כורה סדרגה שניה, אבל
הוא גר במקום עבודתו - הוא עדיף.

א. דויטל:

כל זמן. הטפל לה היתה מטלפת את
המטכורות למורים הם קיבלו 50%
מהוצאות הנסיעה. עתה כאשר הרביות המקומיות המלכות מעכורות -
אין שיה אחידה בזה. ישנן דטויות מקומיות המלכות את דמי
הנסיעה ואחרות - לא. נדמה לי, כי אפשר היה להסדיר שיטה
אחידה.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1951

טב/ט

ג. נצר:
הצג המסרד יודע על קסיי התחבורה
כיום כהרצ. היום קשה להגיע גם
בעיר לזכונה מרוחקת מחוצה לה. מולי כדמי היה להסדיר כרטיסים
מיוחדים לטוריה, או שעות נסיעה מיוחדות עבורם כדי להנע
את המיטוריה.

ה. גלית "קול ישראל":

היו"ר ג. פרסיץ:
אני חקק את חזו הכנסת ארם להטביר
לגו את כוונת המעיו. אט הבעיה
תצריך בירור, אנו נוכל להזמין את מנהל "קול ישראל", או
להעביר את הענין לוועדה ולה שייך. הענין.

ס. ארם:
אני רציתי להכביד שמילתה בכנסת
בענין זה. מול סאחר שאינני
להוט לשמילתות שיש בהן פטוט מרטוט, אלא אני מעוניין לגופו
על הדבר. מינני יודע לסי שייך "קול ישראל", למסרד החינוך
או לאיזה שהוא מסרד אחר.

היו"ר ג. פרסיץ:
"קול ישראל" שייך למסרד ראט
המטטלה. אבל ועדת החינוך והתרבות
מטפלת בענין זה.

ס. ארם:
ב-8.11.51 שמעתי שידור ב"קול
ישראל", זה היה אחרי נאוטו של
סגן ראט המטילה הסובייטית. אני התפלאתי לסגמה המכוונת
מרטטה לעצמו פרטן טדיני של המדינה לבוט ולפטוק סיד למחרתו
על הנאוט ולוטר, כי כל ההצהרות של ברית-המוצאות בענין הטלוח
מכוונות לדבר אחר והוט, לבטל את ההצעות הכנות הבאות מצד
אטריקה. הוט הרטה לעצמו לנסח בצורה כזו ולהביע את דעתו על
נאוטו של סגן ראט המטילה הסובייטית וללגלג עליו ולוטר כי
אין לו כל סגנון רוטי, מוטו שהוא מוצג ברוזיני. ועוד
הצדיס את הטטה ומטר כי ההצעות של המערב הן הצעות כנות.
מתברר, כי עדיין לא פורטטו ההצעות של המערב. הייתי רוצה
לדעת סי הוא הפרטן, וטי הוא האחראי לכך? כיצד פרטן טדיני
של המדינה מדבר בניגוד לאזהרה מפורטת של המטטלה. פרטן
המדיני אינו חייב לפטוק דברים אלה ולמדד דברים שריט טאד ספל
נודף מהם. סבורני למסרד החינוך מינו מעוניין בזה. כל אדם
טוטר דברים כהווייתם, אבל הפרטן מינו יכול לקבוט לעצמו עמדה
ולהביעה ב"קול ישראל". "קול ישראל" מינו יכול לאחפך למכטיר
כזה. הייתי רוצה לדעת כי הוא הפרטן, כי יש לקרוט אותו לסדר.
דברים כאלה, כפי מסרד הפרטן יכולה לעטות מפלגה, שמזמינים את
באי-כוחה למטור סקירה סגמתיית. לכל מפלגה יש לה הזכות לוטר
את מטר היא רוצה. אבל פרטן המופיע בטם "קול ישראל" שהוא
שידור מטטלתי מינו יכול לקבוט לעצמו עמדה.

א. רזיאל נאור:
סבורתני, שדוקא חלק זה של "קול
ישראל" לא שייך לוועדת החינוך.
מינני יודעת לסי הוא שייך, אט לראט המטטלה או למסרד החוץ.
אבל ברור לי כי אין הוא שייך לוועדת החינוך.

מטחתי לראות את הנוט "קול
ישראל" בסדר יוסה של הוועדה, כי גם בדעתי היה להציגו.

א. רוזנאל נאמר:

אולם, מנקודת ראות חזרת. הייתי רוצה לנקבל מ"קול ישראל" הטברה על כיוון הדיבורים שלה לנוער ולילד. אסמלה נומנת תקציב לכך, ואחר כך בוע בעבר היו ילדי חוליה. אסמתי את אסוליק רוזן, חביב הנוער, שומל מלות. הוא קרם במסותיהן של נקודות טובות בארץ והילדים נתבוננו להטיב עליהן. הוא הגיע לנקודה נכונה "בית-לחם". הוא מל מה מונחת נקודה זו. הוא הוסיף ומטר מזה מקום נבו בולד ינו. אחרי כך הוא עובר לנקודה חזרת אל בית-לחם בעסק. הם אפסו לסעות בהטברת הסקודות הסקודים ביותר לעם ירמל. הוא מין מה לומר על בית-לחם, מלא, זוהי מולדתו ל יוד? הן ילד בן 9 יודע שמה נקודה רחל? הוא מין מה לומר יותר על המקומות ההיסטוריים מלבד דברי הווי כאלה? אני כסובן ארצה מולי מהו יספר שביית-לחם היתה בית עצירו לנביא. מולא אני לא מתבע מלבו מהו יבוא ויאמר שמה יבנה רחל אהבת-עמי היתה אסירת עולם. אבל הוא ידלג בצורה כזו על כל ההיסטוריה שלנו - הרי אני מוותרת על הדיבורים שלה. הייתי רוצה למוע מהנהלת "קול ישראל" מה הם רוצים להטיג במסעיר המודיעין הזה, ומה הם רוצים לתת לנוער בתקציב הניתן להם? הוא זהו רק ביילוי זמן ופעועים, או אריך לתת עוד מהו.

י. הו:

אני רוצה לתקן טעות ולומר, כי יסמל רוזן מיננו מתכוון לילדים, ואפילו לא לנוער בדיבורים שלה, כי הוא מדבר אל אנשים סבוכים וחיליים. הן כל נער וכל בוגר יודע בית-לחם היא מולדתו של דוד המלך.

א. רוזנאל נאמר:

הידרניו מלה בפעיל לא רק בגלי צה"ל מלא גם ב"קול הנוער" בשעה 18.30. נוסף לכך אנו יודעים וכל נער מן המעברה הולך לצבא, ולפעמים מינו יודע עוד המלך בולד ינו, הוא מינו יודע מהיה טלך כזה.

ב. מינץ:

הייתי מבקש שנוכל לנקבל מ"קול ישראל" בכתב דין וחשבון על התכניות שלהם. מה הם חו בני לעשות ומה הם עושים ב שחיי הנונים כסו: בטוסיקה, ב"טבוע טוב" ועוד. יש לנו מה לבקר את "קול ישראל". בדרך כלל, מיננו יובי ומפזינים לדיבורים, הן רק בטקרה ופתחה חברת הכנסת רוזנאל-נאמר את הדדיו. אבל אנו יודעים את הכיוון הכללי של הדיבורים האלה ומין אנו מסכימים ל. לאחר מנקבל בכתב דברים אלה בעמיד טעיף זה בסדר-יומה ל הועדה.

הי ו"ר. פרטיץ:

אנו בעביר ל"קול ישראל", וללכת רמא הסמלה את המילתות יבמאלו כאן. נוסף לכך נזמין את מנהל "קול ישראל" לתת לנו הסברים על התכניות ברדיו. על מנת להקל עלינו, נוכל לבקש לספור לנו את הדברים האלה בכתב.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1951

ב/א

א. רישום:
תחילה, הייתי רוצה נברר לעמנו
אם לנו יוסטכיה לדון בתכניות
"קול י ראל". אינני יודע אם הכיוון נתן לאלה זו חבר הכנסת
אמר הוא הכיוון המתאים לוועדה לנו. המלנה כי "קול י ראל"
איננו קובאיטיבי, והלנו"ככ ירה אל המדינה, אף לא ל המטלה,
אלה רק חלק מהמטלה, הרי אנו נדע כי ענין זה ינצט בסמכותנו,
יתכונן כל אחד ויבוא עם חומר מתאים. הן "קול י ראל" קודר
בתרבות, וסחר אנו נוטככי לכך, הייתי מציע נקבע י ינה
פיוחדת לענין זה.

ב. נצרה:
הייתי רוצה אנו נברר סחר מה
הסדורים ב"קול י ראל" ה ייכלם
לנו.

היו"ר פרטיץ:
כל ענין "קול י ראל" ייך לנו, -
כך כתוב בסמכויותיהן אל הוועדות.

בכנסת הר צונה היה לנו דיון
בוועדה על ענין זה. כטובן, ייבן מאלות פוליליות, כמלה
כמו עורר חבר הכנסת ארל - אני מסופקת אם דבר זה ייך
לוועדת החינוך והתרבות. יתכן, והוא ייך לוועדה אחרת.
כ וכן אנו נבק דין-וחובון בכתב מהנהלת "קול י ראל". מולם,
כאשר אנו דנייה במיזה הוא ענין אנו צויה זאת בנוכחות
הנציגיה המתאימים.

ד. נצרה:
אני רוצה להעיר לחבר הכנסת ריכלט,
כי אין דבר כזה: "חלק מהמטלה".
ינה מטלה, ו"קול י ראל" הוא ביטוייה אל המטלה.

היו"ר פרטיץ:
בסמכויות ל הוועדות האחרות לא
כתוב שהן נוטככות לספל במידורים
של "קול י ראל". טזה אני למדה שכל הנעיות הכרוכות ב"קול
י ראל" נטצרות בתחום היפוטה אל ועדתנו.

מ ח ל י ט י מ

להעביר ל"קול י ראל" ולסדר רצף המטלה את ה מילתות
והדברים הנטעו כאן.

לבק את מנהל "קול י ראל" לספור את ת וכתו בי יכה
מתקבע לכך, ולהקדיש ולספור לנו את הדברי בכתב.

ג. מילתו חינוך עיונה

ב.א. דינבורג:
טרה אנו עובריה לבעיה זו, הרי
קווי הפעולה לנו צריכים להיות
בכיוונים אלה: א) לדאוג ללימוד הילדים. ב) ליצור את תנאים
ליבטחון את זכויותיהם, מתחיה הם טביכה חינוכית. ג) אנו לא
נכנס לעניני הסער שבמוסד. בכיוונים אלה יש לעשות הכל למען
יטדרו הענינים.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1951

ד. נא:
אנו מסרנו את הענין לוועדת היירוטים
הציבוריים. אולם לא כל חברי הוועדה
יוכלו להיתתף. כל חבר מוועדת היירוטים הציבוריים שישתתף, - כגילו
השתתפה הוועדה כולה.

היו"ר ע. פרטי:
בישיבה האחרונה של ועדת החינוך הוחלט
ליפות את כוחה של ועדת המענה לענין
בית-החינוך, עיורים ולדאוג לכך שיעשו כל הצעדים הנדרשים כדי לעזור
למשרד החינוך ולמשרד הסעד לבצע את אותן הפעולות שהם סוגגים להכרח
כדי לשפר את מרחב החיים של המוסד. מני מניחה, לכל החברים המשתתפים
בישיבה זו עיינו בפרוטוקולים של ועדתנו ובקיימים במסלולות העניינים.
אולם, למען הסדר, ממסור דין-וחשבון קצר על מצב העניינים כדי שכולם
ידעו מדוע אנו מטפלים בפרץ זה רב בענין זה.

לפני 6 חודשים בערך, הובא לידיעתה של
ועדת החינוך על הכנסת ידיעה על מצב פרוץ מאוד השורר בבית-החינוך
עיורים. דברים אלה הובאו לפנינו אז על ידי חבר הכנסת דינבורג.
בהמשך לכך הוזמנו על-ידי ועדת החינוך והתרבות באי-כח משרד החינוך
ומשרד הסעד כדי למסור לנו פרטים על הנעשה במוסד זה. הדין וחשבון
שמסענו מפיהם היה קשה עד למאוד. הוברר לנו, כי למעשה קשה לכנות
מוסד זה בשם "מוסד חינוכי". כי בבית זה נותרו מנהגים וסדרים
המנוגדים לכל מושג של חינוך, לא רק חינוך סדיר אלא חינוך איזה שהוא.

נתברר, כי ועד המנהל של המוסד הם
האנשים שטיפלו בו במסירות רבה במשך שנים רבות ואינם יכולים להשתלט
על המצב הפרוע שנוצר, עקב עמדתם הפטרנית והוותרנית. המוסד
זה שנועד להיות מוסד חינוכי לילדים עוורים הפך במשך השנים למקום
טקלי לאנשים מבוגרים שאומנו בזמנם במלאת-יד ובסקצוץ. רובם
מתרנסים ומרויחים בליל ל"י ליום - ובכל זאת הם אינם רוצים לעזוב
את המוסד, ורוצים להשאר סמוכים על יולחן הציבור. באי-כח המשרדים
סירו לנו כי האנשים הנמצאים שם הם ברובם אנשים מושחתים שהנהיגו
במוסד מנהגים פסולים המפיעים לרעה על הילדים הקטנים הנמצאים בו.

במוסד נמצאים 43 ילדים. משרד
החינוך ומשרד הסעד יחדיו עשו צעדים כדי לשפר את הדברים. אולם הדברים
לא שופרו עקב סיבות שלא נדאי לעמוד עליהם כרגע. עקב עמדתו הבטלנית
של ועד המנהל, ואינני רוצה להשתטט בגי' וי אחר לגביו, הגיעו הדברים
לידי כך כי בשנת 1948 קרה במוסד פקרה מגונה שעיוור בן 24 עשה בילדה
בת 6. מוזר הוא, שפסק-הדין שהוצא נגד איש זה היה פסק-דין פושר מאד.
הוא אמנם הכיר שאדם זה עבר עבירה חמורה ויש להוציאו מן המוסד. אבל
יחד עם זה נמסר שיש להתייחס אליו במידת הרחמים. דברים אלה שמעתי מאנשי
משרד הסעד. אולם על פקרה זה לא שמענו עד שובנו לכנסת השניה. חברי
הכנסת הראשונה פעלו במוסד זה עקב דרישתו של חבר הכנסת דינבורג.
לאחר שוועדת המענה על ועדת החינוך טיפלה במוסד החליטה לקחת דברים
עם ועד המנהל ועם המוסד שמונה על-ידי ועד המנהל ואושר על-ידי משרד
החינוך. אחרי בירור וליבון הדברים אדם, החלטנו ששן האכרח להוציא
מן המוסד את המבוגרים אם גם יש להבטיח להם דיור. אנו קבענו בישיבותינו
המסויכות את אשמתו של ועד המנהל בעובדה שבמוסד חינוך לילדים נמצאים
זה שנים מבוגרים אשר היה צריך להוציאם עם תום לימודיהם. מצאנו לנכון
להטיל עליו לדאוג לדיור סתמים, הן לדיור ארעי כדי להוציא סיד את
המבוגרים, והן לדיור קבע: דירות גנות חדר, הול ונוחיות, בפעולה זו
הודיעו באי-כוח משרד הסעד, כי משרדן ששתתף ב/3 אחד בהוצאות הבניין.

נוסף לכך, התברר כי המבוגרים מתחלקים
ל-3 סוגים: א) מבוגרים שאומנו במקצוע ומסוגלים להרויח את לחמם;
ב) זקנים ותשושים שנזדקנו במוסד ואינם מסוגלים לעבודה, אולם מקומם
אינו במוסד לילדים זה.

היו"ר ע. פרסיץ:

ג) אנשים פסיכוטיים המספיעים באופן קשה לאד על הצעירים שבמוסד. - ואף אותם מן ההכרח להוציא, ועדתנו החליטה להוציא תחילה את הפסיכוטיים מהמוסד, ולאחר בתכלית משרד הבריאות ומשרד הסעד את העברתם למחלקה מיוחדת בעכו לטיפול המיוחד של מטפלת מיוחדת שתתמנה יל-ידי משרד הבריאות ומשרד הסעד.

אנו גם הזמנו, על חשבון משרד הסעד וועד המנהל, את המנהל לחינוך עיוורים. אשר הוא עיוור בעצמו, את סר לודביג כהן כדי ללמוד את בעיות המוסד ולהציע ריאורגניזציה. הוא הקדיש 3 חודשים מזמנו לחקירת המצב במוסד, והציע הצעות לריאורגניזציה של המוסד. כתוצאה מדין-וחשבון זה חלטנו להטיל על משרד הסעד את סידורם של המבוגרים. על ועד המנהל היה להוציא לפועל את ההחלטות האלה מניה וניה. ואחר-כך לגשת לריאורגניזציה של בית-החינוך - ודבר זה הוטל על משרד החינוך.

בטייטנו את עבודתנו בכנסת הראשונה ציינו בתור הישג גדול את ההסכם שהגבנו עם ועד המנהל על יסודות ריאורגניזציה של המוסד. בנואנו לכנסת השניה נתקבלה ידיעה שכל אותם הדברים שעליהם החלטנו ומיכננו לא יצאו לפועל, ובדברים אף הסתבכו. אותו פוסע שהוצא מן המוסד בשנת 1948 חזר אליו וקבע לו את מקום דיורו בחדר הילדים, ופטיל את אימתו על הילדות במוסד. המבוגרים אינם מוכנים לצאת וטרבו לעבור לדירה שנבנתה בשבילם ושלמו עבור דירה זו כ-4000-5000 ל"י דמי-מפתח. הזמנו מנהל מוסד והמוסד שילם לה בעד חודש טיכורת, אך היה נאלץ לפטרה מפני שהמבוגרים טרבו לעזוב את המוסד. עד שלא יובטח להם שיכון קבע. כאשר בא משרד הסעד לדבר/על שיכון קבע, דרשו הם דוקא שיכון עממי. לכאורה, עממם נפל במשא-ומתן זה דבר קל ערו. אבל הוא סיבך את העניינים עוד יותר. בשעת שיחה עם המבוגרים על דירת הקבע, סלפנו אנשי משרד הסעד לפקיד ממשרד העבודה והוא אמר שחזיר דירה הוא 900 ל"י. מכום זה היה בגבולות הסכומים שמשרד הסעד הסכימו להוציאן יחד עם ועד המנהל של המוסד. על יסוד אינפורמציה זו הובטח לאנשים אלה שיכון עממי ולמחרת היום נתקבל החומר המודפס ממשרד העבודה ונתברר כי מחיר יחידת דיור הכוללים שני חדרים, הול ונוחיות הוא 2700 ל"י. כלומר, זן הימה תכנית אחרת מזה שדובר עליה במשרד הסעד וברור שהוא לא יכול היה להסכים לתת שיכון, זה לעוורים כי הוא עולה בסכומים גדולים. ומשרד הסעד הודיע כי הוא יבקש את משרד העבודה לעבד טיפוס מיוחד של דירה שבו יוכלו לשכן את המבוגרים; המבוגרים נאחזו במטגה זה ומסרבים לעזוב את המוסד עד אשר לא יצתן להם חוזה אינדיבידואלי חתום מהשיכון העממי/אינדיבידואלי. ברבים לדירת הארצי ונמצאים עד היום /גם במוסד.

נוסף לכך נתגלה כי ועד המנהל לא סדר את המספר המדויק של המבוגרים הנמצאים במוסד. נתברר כי מוסד נמצאות 9 בחורות אשר עליהן לא היה ידוע דבר למשרדים. 3 מהן נישאות ל-3 עוורים, דבר זה אינו מספיע על סידור הדיור. אולם יש לדאוג למקום דיור ולסקנה עבודה ל-6 הבחורות האחרות. המצב במוסד הולך ומחמיר, כי אותו מנהל שמוסר על-ידי משרד החינוך כמנהל המוסד לא יכול היה לעמוד במצב עניינים זה והגיש את התפטרותו לוועד המנהל. ועד המנהל לא מצא עצה אחרת, בזמן קשה זה אלא לקבל את התפטרותו ומנהל וניה. כאשר סאלנו את סר טילן ממלא-מקומו של יושב-ראש ועדת המנהל, למה מצאתם לנחוץ לוותר דוקא בסעה זו על שירותו של המנהל? הוא ענה: אנו חושבים שהוא איננו מתאים. יוצא לוועד המנהל הוא קובע בעניינים אלה ולא משרד החינוך. עקב מצב עניינים זה, למנהל המוסד עזבו, ועקב השערוריות הבלתי פוסקות במוסד מצא משרד החינוך לנכון להודיע סעד ללא תבוצענה החלטות הועדה הפרלמנטרית הוא לא יאשר את פתיחת בית-המספר. כתוצאה מכך, 43 ילדים בגיל חינוך טובה אינם לומדים עד היום וזה בעעה שאפשר היה להבטיח חינוך יאה במוסד.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1951

מב/מא

היו"ר ע. פרטיץ:

אף במצבים המורים הדרושים לחינוך זה. גולת הם אינם יכולים לעשות זאת מטוב שהמבוגרים התמלכו על המוסד ופניליה מיטתם על הועד הזה. פניתי למשרד החינוך ומשרד הסעד על מנת לייצאו האעדיה הדרושים כדי לתקן את מצב הדברים כראוי.

בכנוע עבר, בי ליבה מיוחדת של ועדת המסנה טיפלנו בענין זה. ועדת החינוך הסילה על ועדת המסנה לעיין בדברים אלה וכעבור זמן לא רב להעדה בהצעות מסויימות, ההצעות אנו טיפלנו בהן היון מציאת דרך חוקית להוציא את המבוגרים, יחד עם הפוסט, מן המוסד. מיד אחרי הישיבה לקחתי דברים עם סר המספטים, עם סר הסעד, עם היועץ המיט ו עם רא המסילה, כולם נזדעזעו למסמע הדברים על מהלך העניינים במוסד, ואסרו לי לאחוז בכל האמצעים כדי להוציא את המבוגרים מן המוסד ולהעמידו תחת הפעת משרד החינוך ומשרד הסעד. הישתי מפני הסכנת המקובלת אצלנו ומילגרפתי לטר הסעד וטר המספטים וביקשתי אותם לעשות את הכל כדי להבטיח טיפול נמרץ בענין זה. זו לטובה של המלגרה: "מזכירה דחיפות הוצאת המבוגרים ממוסד חינוך עיורים ירושלים ובשורה הראונה את האנס המתגורר במוסד. סר המספטים הבטיח טיפול נמרץ, תיעורו בו. לגר המספטים מילגרפתי: "מזכירה דחיפות הוצאת המבוגרים ממוסד חינוך עיורים ירושלים ובשורה הראונה את האנס המתגורר במוסד. פרטיץ לקבל במשרד החינוך אצל גב" ברט ובמשרד הסעד אצל גב" מאירוביץ, אין לדחות את הפעולות". על זה קיבלתי תשובה ממשרד המספטים: "בענין בית חינוך עיורים בדקתי את החומר ודיברתי עם הגב" מאירוביץ וע מפק המטרה טילוני. תברר שלא היה כלל במקרה אונס במוסד. המקרה קרה בשנת 1948 היה טענה מגונה בילדה ולא אונס. על פי תלונה חדשה שנתקבלה היוו טאת טנהל המוסד נגד אותו העיור טראב הוריתי למטרה לעצרו מיד ולהביאו ביום הראשון בפני שופט שלום להארכת מעצרו עד לגמר החקירה המטרתית נגדו. בדבר יתר המבוגרים הנמצאים במוסד ומסבירים לעזבו, אין אמצעים חוקיים להכחיסם לכך, ואין אני מוכן לייעץ למטרה לפועל ללא סמכות חוקית. בינתיים מפעל למען העברת המוסד לרשות המסילה. לרגל ארגונו המספטי ל בית-חינוך עיורים כעון הדבר צו פורמלי של סר המספטים ופניה על טמך צו זה לבית-מספטי סחוזי אשר יכול גם לטרב להיענות". כאשר קיבלתי את המלגרה הזו הבינתי כי אנו עומדים בפני קיר אטום ואין לנו כל דרך לפרוץ אותו, על זה מלגרפתי לטר חיים כהן במשרד המספטים את המלגרה הבאה: "טרה על מברקך ופעולתך. טענה מגונה בילדה בת עש כטענה אונס במבוגרת. לפוטע כזה אין מקום במוסד ילדים. למבוגרים אשר סיטו את לימודיהם אומנו במלאכות ומרויחים או מסוגלים להרויח את לחטט אינם יכולים להמליך בישיבתם במוסד נגד רצון משרד החינוך, משרד הסעד והנהלת המוסד אשר לא מתחייבו בהחזקתו ובדירות לעולם. את לפי דברך אין דרך חוקית להוצאת, יש להביא ביום שני חוק מיוחד לקריאה ראשונה, ביום שלישי יעבור ועדה ויובא לקריאה שניה ביום רביעי. אין להפקיד 48 ילדים להשפעת הרעה של הנותרים. יש להבטיח מיד את המקומות לערות ילדים עיורים הנמקים במעברות. לכל המבוגרים הובטחה דירת ארעית בסלביה על ידי הנהלת המוסד ומשרד הסעד. כן מתחייב משרד הסעד והנהלת המוסד להקים לכל אחי דיוור קבע בן חדר, הול ובוחיות, סככה לדריעתך". על מברק זה קיבלתי בבואי לירושלים את הסכתב הבא: "אני טאיר את קבלת מברקך מיום אמש. המסילה אינה יכולה לקחת יזמה לידיה בדבר הצעת החוק של ברצונך להניח על שולחן הכנסת. אם יש ברצונך או ברצון ועדת החינוך והתרבות לקחת יזמה זו לידיכם, כי זו יעמוד סר ז. נגבי ממשרד זה לטרותך לשם ניסוח ההצעה המתאימה". (חתום היועץ המספטי למסילה, ח. כהן).

ע/ס/

היו"ר ש. פרסיץ:

אייבני מבינה מדוע אין הטמטלה יכולה לקחת
 יזמה לידיה להביא חוק כזה. אולם הבינותי
 להוועדות, החינוך והתרבות האזוריות תיזומנה ותבאנה יחדן לכנסת.
 דבר זה הבאתי לדיון בפני ועדת המינוח אתמול בערב. אחר כך היתה לנו
 חתייעצות עם היועץ המשפטי. ל מירד הסעד ועם היועץ המשפטי, ל מירד
 המשפטי, מאחד גמר גבתי חלה. בוסף לכך הוועדה טענו את דעתה על
 הצבת סטנדרט צבאי ל-1) האצות: לקבל את הצעתו ל מירד ח.ה.ה.,
 בהתאם לתלבושה לו, כלומר לר המוסטים יוצא צו מיוחד וימנה טקס
 נכסים במוסד זה יקבל את המטכות המלאה לטפל בעניין זה ולהוציא לפועל
 את הדרו. (2) לתקן תקנות ל עת-היורם בעניין זה, כפי הצעה הדבר בזמנו,
 בקוד לבשת-חולים "גפן" לפני ה נתיים. (3) להביא הצעת חוק מתוכן ביזמת
 ועדת החינוך על סבת להוציא לפועל את הדרו בלי לברוח לחילול מה
 ל רגל ועל המוסד החינוכי בי רגל. ברמה לנו אחרי ליבון יסודי
 כוועדה אין לקבל את תי ההצעות הרם ובוט, טקסל נכסים יע ה רו ס ק ה
 בחו"ל, והמוסד הרי בתוך יל ידי חברה מפרסיקסת "מגדל-צור" הקיורה
 במוסד זה ערות בניים, וצד זה עלול לסמן את ההכנסות להגמ. א ר
 להצעה ה ניה - התקנת תקנות ל עת-היורם - חינו מן הרו ח הדבר יע ה
 בטרישה, ורק ההצעה ה ליית - חקיקת חוק - א ר תקבע את הטמטטור
 הט פטי ל המוסד, ות מירד על הצבורות הטמטטית חחו ל ברמתה לחלק גדול
 ל ועדתה נה, חו רדיה ה וניה הי ו פן הספעסס המ פטיה להחין את
 החוק הזה. גכו נעמץ את הטבורותיהם ובקרה את הכתוב, נכניט את התיקונים
 ונעיה את כל הסידורים כדי להעביר את החוק, אגס רוצה להעיר כי כל
 מה גכו יע ח נע ה בהטמטת חו רדיה ה וניה ה מירד הסעד, מירד המ פטיה
 ומירד החינוך יורשים כל הדברים חלה. את דעתו ל ר החינוך שטעתם
 זה עתה, א יחה היתה לי סר ה מירד י ל הרוסס, כי אין לו
 התנודות לעניין זה. אגס חו חו, כי י לע פת את הכל כדי לגזור הנוע
 את הפרמה הנו.

ג. פרסיץ:

בפיה זו ח נכה לצבס טאז מאד, וירם יעתי
 עליה דבר. איבני רדמה כל צורך גכו בחוק
 חוקים לכל עניין יוחד. יוועדת החינוך דגים על ענינים וניה, האם
 לכל עניין עלינו לחוקק חוק ייוחד? כל הסכנה אחרים אינה סטפיעה עלי,
 מאני מתגבר לכך גכו בחוקק חוק ייוחד כזה. טרם יעתי את הסכנת
 ה רים לחוק זה, (היו"ר ש. פרסיץ: איבנו זקוקים לזה להסתמת) עניין
 זה הנו חוור יחד וניה לע רות חוק בליים מועטים, לגבי זהו עניין עקרוני
 סטורבה רם ונה, אגס תפלט מירד חין מוצגים כל יחדן יחדת - אלא חוק זה.

א ר למוסד גינת חינוך עיוריה - אף אגס חרד
 לם ולקטנים הנמצאים בו. אולם אגס חוורם לכספיהם יבואו ממיריקה.
 הצעתו ל ר המ פטיה להוציא חו בדבר טקסל נכסים, או להחמיר בתקנות
 יעת חירום - אגס רומה גזה בזק לכספיהם הבאים ממיריקה. אולם, אגס
 יזמה בחוק ייוחד הכנסת תטפל בו דבר עקרוני גדול כזה, אגס מבקש
 לא לדרון נבעיה זו, ואת דגים בה - הרי לא לדון בה בקלות דעת.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1951

ב/א

היו"ר הרשמי:

חבר הכנסת סינץ יגו יכול להאשים את הועדה שדנה בדבר זה בישיבות רבות ולומר שהיא עושה זאת מתוך קלון ועת - זאת היא פגיעה.

ב. סינץ:

לגיוותכונתי להבקע בסניעה, אני מבקש שלא לדון בכעיה זו במסדרות ולקבל חוק

במסך שבוע ימים.

א. אלמון:

בני תומך בדעה שיש צורך כאן בסמכות חזרה לאידור העניינים. אולם בשאלת השאלה, כצד לעשות דבר זה? בני תומך להערתו של חבר הכנסת סינץ כי יש תחילה לברר אם אין כל אפשרות אחרת לסדר את העניינים בצורה אדמיניסטרטיבית ללא חוק. כלומר, האם מסדר החינוך בתוקף העבודה שלו ובתוקף האמנות העליונה בסניעה לענייני החינוך, והן הטט הרשמי ל צורך זה הוגו בית חינוך עיריט, האם אין דרך אדמיניסטרטיבית להתערב בענייני מוסד חינוכי זה? במוסד זה שורר טעב בלתי נורטלי, הגובל אפילו בטערוויה, האם אין אפשרות אדמיניסטרטיבית להידור זהה מבלי לקבל חוק? האם יש הכרח בחוק זה? יתכן ויש להגיוועעת חוק יותר כוללת שתאיים גם למקרה שלפנינו ולמקרים אחרים, כי הכנסת אינה יכולה להיפך למוסד המחוקק חוקים לגבי כל ענין זיוח, בצורה/אנו עלולים להגיע לטילטוני חוקים. יש להגיוועעת דרך חוקית ולהסתמך על החוקים הקיימים, אולי אפילו להכניס תיקון סדויים, כדי שנוכל להשתטס בו במקרה הנדון. אני מצוה, על יצגו מוסדות חינוכיים רבים הדורשים את התערבותי, הן שרה הצביעו עליהם, ועל כן אסגנו שודעים את הנעשה טט.

לדעתי, עלינו ללכת בדרכים אלו.

(א) בצורה אדמיניסטרטיבית להחזיר את העניינים. (ב) לחבטא חוק כולל יותר שתאיים גם למקרה שלפנינו.

י. טעיהו:

בני רובה להאטוף לדבריו שגו החברים הקדמוני בדבריהם, אני מתנגד לעריכת חוק זה בחפזון. הענין הוגו חסור, ועדיין לא טעעט את כל הפרטים הנוגעים למוסד. סכל מקרה בדור, כל הטעב במוסד חסור. אולם שגנו כמה דברים תכונהים. תמוה בעיני, אם נעטף כל הדברים שיכולים לטן להיערות בדרך אדמיניטור יבית? איננו מסוכנע טכל הדברים חאלה סלו וליבני מסוכנע טכל האספעיים חמוצעים לחיקרון הטעב, חט חט טטח בו את טאב הדברים במוסד. ככו-כן, איננו סכסן מדוע סטחמט היועץ המטפטי בעריכת חוק. מדוע טסן המטטלה רוצה לחציע חוקי איננו מסוכנע בדבר זה לא ישמע על הצד הכספי של המוסד. הייתי רוצה לשמוע את כל הנוגעים בדבר.

אסרה לנו היוועבת-ראג כי חוק עלול להטטיע על טעב הדברים הרבה יותר טאגר סינוי סקבל נכטיים. לדעתי, אין בחקן יותר טאגר סינוי סקבל נכטיים. ואנו מנטיים ללכת בטקוה בדרך הטקנובית, בדרך בלתי טקובלת. כלומר, אנו נביא לכנסת חוק ונעטרר זיכות, ובסופו של דבר לא יהיה לנו יותר טאגר סקבל נכטיים. הוטכת-ראג טטרה כי הטבוגרים איננו רוצים לצאת מן המוסד, ואם בחוק חוק כזה, הרי חט יכולים להכריז טביתת-רעב. אדיין איננו מסוכנע יאיי-טפטר לעשות את כל הדברים בדרך האדמיניסטרטיבית.

ועדה לחינוך ותבנות
20.11.1951

שכ/אח

ישיעיהו:

אינני יודע מדוע אי אפשר להוציא את המבוגרים, נדמה לי כי אפשר לעשות זאת; היום שאלתי ובררתי/הא מוביל, ובררו לי כי המבוגרים אינם מוגנים על פי חוק הדיירים. גם יוצאנו אותם, תהיה ודאי שעוריה ציבורית. על כן, יש ליצור דעת קהל. אם איננו מובלים מאלת יד, יש אולי לקרוא למסיבת מתווכים, ושהעיתונאים יבינו את הדבר ולא יהפכו אותו לטקנדל ציבורי. לדעתי, רב המרחק בין כל הדרכים האדמיניסטרטיביות לבין חקיקת חוק.

סר בר-אור:

בתקופתי על ידי היועץ המשפטי להנחיה הבוקר על ולחן הועדה הצעת-חוק. אני אשתדל לשלב את דברי בכמה הערות בהתאם לדבריה שנשמעו בוועדה האחרון. המטלה אינה מוכנה לקחת לידיה יזמה לחוקק חוק מיוחד בענין זה. המטלה הסמיכה על ועדת החינוך וועדת הטיירות הצעירות, כי יש לפלל בבעית בית-חינוך עיונית באופן הרחוף ביותר, אולם הפחלוקת היא במסצעל. לנקוט. המנדק שקיבלה היושבת-ראש הוועץ המשפטי של המטלה מציינ את דעתה של המטלה לבוסו של ענין. אין סרדי המטלה מוכנעל היום כי מצינו את האפטריות האדמיניסטרטיביות, הרצון לזכות מקבל נכסים נובע בדיוק מאותו חוסר מכווע. עובדה היא, כי אותו מקבל נכסים, וצנא מקבל תוספת סכומות לאותן הסכומות יענן. המטלה חושבת, כי כדאי היה לנסות ולפנות מקבל נכסים כחל לזכות את קצב הדברים כמוטרף יתכן, כי מינוי מקבל נכסים ישמיע על המבוגרים שיש להוציאם מן המוסד. ימנע, גם הדבחה לסבות מסכל נכסים, אף ההצעה לחוקק חוק מיוחד יכולים להמשיך את אשר מינוי מקבל נכסים יכול להשיג. אולם גם אנו ידברנו על פעולות נפרדות, הרי חוק עלול להימטך כמה פועות, הרי גם במסך 3 ימים לא נוכל לעשות דבר על ידי מקבל נכסים המסל. הובר ההגיד ביותר שאפטר לעשותו הוא על ידי התקנת תקנות לבעת חירות. הצעת החוק המונחת עתה לפניכם היא מספרת בנפרד במסך פעות נפרדות ויש לעמוד עליה, אם הוועדה עומדת על יפול במסך בבעיות אלה, הרי לדעתי, מינוי מקבל נכסים היה מפיק למלג צו זה. אולם אם הוועדה עומדת שהטימול יהיה למסך במסך, שלם מידי, ובמסך המכוע הבא יוציא את המבוגרים - הרי אין לנו הסככות לזה. מדוע אין לנו הכוח להוציא את המבוגרים? אין לנו סעיף בכל החוקים המסלתיים שלנו שיכולים לבצע זאת, כל זמן שאין לנו הוכחה שנעשו עבירות נכחלי המוסד. המסורה בדקה את הדברים ומשנן ראינו כי כיום אין הוכחות על מעשים פליליים, דבר היכול לגפטר הוצאת אנשים אלה בכוח. כיום אנו יכולים רק להגיש נגדם מספטים, כלומר נגד כל אחד מהאנשים היושבים במוסד, כי אין לאף אחד מהם זכות להישאר במוסד. ואינני צריך להגיד לכם מה פירוט הדבר להגיל מספטים.

כסובן בשאלת האלה, כיצד להוציא את המבוגרים האלה. היועץ המשפטי איננו מוכן לתת הוראה לטייטו להוציא אותם, אין לו שמץ של סמכות כאלה. אפשר להגיש מספט, אבל דבר זה יימטך שנים. לגמרי, אינני מסוכנע אם מינוי מקבל נכסים לא יכניס אזירה חדשה במוסד. הם יודעים היטב מה פירוטם של הסיפורים שרוצים לטדר עבורם. ואינני מאמין אף לרגע שמסרד מסרדי המטלה לא יעמוד על הסחחותיו הן לענין טיקוטם והן לענין טיכונם. אולם כל זמן שיימטך הויכוח עם ההנהלה המתפסרת והחלטה לא נתקדם אף בצעד אחד. אולם אם במקום ההנהלה הזו יעמוד איש בעל סמכות מטלית, בעל אחריות - הרי יתכן וכל האזירה תיחנה בין-לילה.

ועדה לחינוך וחלבנות
20.11.1951

מב/א

מר בר-אור: לאותם חבולי הכנות הטואלים אם נסיונו כבר את כל המספעים האדמיניסטרטיביים - הנני להשיב כי טוב המספעים אדמיניסטרטיביים בדוקים מולם המוצאות לא תהיינה מלירות.

מר ספר: הייתי רוצה להעמיד את חברי הוועדה על הנעיה הקורה במקבל הנכסים. לא נוכל להסלות את עצמנו, כי מקבל הנכסים יהיו לו סמכויות גדולות מאד יש להנהלה. מני סיוכנע, כי לסבוגרייה אין כל זכות חוקית להשאיר בסוסד. מולם יש הכרח להוכיח בפני בית-המשפט שנותם האנשים אינם מוגנים ודבר זה עלול להיפוך גיל. זאת נוספת אם יתמנה מקבל נכסים הוא יצטרך להגיש תביעות נכסיות, עד לשלב האחרון של הנירוור הכספיים. מולם, החוק טייד יקנה סמכויות לגוף מיוחד לפעול בגורה הכתאיסה.

גב' ברט: האם המושג: "מקבל נכסים" יכול גם להתפרש שלא יהיו נכללים בו העניינים הכספיים, כלומר שיתמנה מקבל נכסים אבל לא לעניינים הכספיים?

מר ספר: "מקבל נכסים" מקבל את כל הסמכויות.

גב' ברט: השאלה שכוונת לכך, אם בחו"ל יכול המושג "מקבל נכסים" להיות סכוון רק לקבלת נכסים, או שהם יכולים להניח שהוא סכוון לעניינים אחרים? או האם בחו"ל מושג זה סכוון לקבלת סמכויות כספיות במקרה של פטיטת רגל?

מר ספר: המושג "מקבל נכסים" מקובל בכל החוקים האנגלו-סכסים, ומושג זה קיים גם אצלנו כמעט ללא ידוי. מקבל נכסים מקבל עליו את כל התפקידים שיש להנהלה החוקית, גם את התפקידים הכספיים ומקבץ לידיה את כל העניינים, ומביא אותם לידי פירוק מוטלם.

גב' ברט: כלומר, הדברים שכוונתי רק לצד הכספיים.

ח. בוגר: בהצעת החוק יצונו סעיף אחד ספר, לדעת, הוא החשוב ביותר. הוא אומר כי י. להפסיק את הסכמת, וזה אגד ניתן לו, בהתאם לחקק להיות היוורט, הוא יכול ללכת למשפט. לדעתי, זהו הדבר היחיד הנחוץ, שמקבל הנכסים יקבל את הזכויות לו ועד הסנהל של הסוסד. החער יכול להגיש למשפט. דבר זה ייטבך גיל. המאלה היא אם ישנה רשות לבחורים היוטביים בסוסד להגיש ערעור על המשפט. אם למשל, אני מוסר לילדים לעבור כחור מס' ג' לחור מס' ה', והם אינם רוצים. אם הם תלמידים עליה לעבור, אם הם דיירים - הרי המשפט יגיד את דברו. החוק הזה יתן אפשרות להעביר את הסבוגרייה מבלי שהם יסבלו מזה, למקרה אחר, לי אין כל דרך אחרת.

ועדה לחינוך ומרננות
20.11.1951

טב/אא

ח. בוגר.
א. ד. לדברי חבר הכנסת מינץ - עליו
לסגול את עצמו אא י לנו היכולת
לשנות את פני הדברים או לא. הוועדה עובדת על כך כדי להעביר
את המבוגרים לסקור אחר, אחר, אין לנו כל דרך אחרת. כאשר
תבוא בעיה זו בפני הכנסת, על כולנו לתמוך בה. אני מקווה
כי ברור לחבר הכנסת מינץ שלא יזיזו לבחורני האלה בהעבירם
אותם לסקור אחר. כאשר ידעו המבוגרים שהענין נגמר אצלנו -
אפסר יהיה לבוא אליהם ולהסדיר את הדברים ואין להפריע חקיקת חוק
זה.

א. רוזנבל בוגר: אחטול, בוועדת השנה, הבעתי את
התנגדותי לפני דברים: לענין סקבל
הנכסים ולענין תקנות למעט חירות. אני חסיה שאנו עוסדים סחוט
על שני ענינים אלה, ועל חבר הכנסת מינץ אינו נרתע מפני
תקנות מעות חירות לגבי סקרה זה, והוא אינו מוכן לחשוב על
חוק מיוחד לענין זה. הצעת חוק זו עדיין אינה מושלמת, ישנה
דברים רבים שיש לשנותם. הרות הסוטטכת לכך אינו אלא -
סקבל הנכסים. אין לי כל טפק של צורך בחוק מיוחד בפתרון
הבעיה הזו. בחוק יש לעמוד על 3 נקודות אלה: א) הכרה בסוטד
זה כסוטד חינוכי גרידא. בחוק צריך להיות מנוסח בהחלטיות
שהסדינה, או סרד החינוך רואים סוטד זה טטטו בית-חינוך
עיורי כסוטד חינוכי - אזי יהיה דבר זה ברור. ב) הגדרה
מדויקת האוטרת שכל ילד בגיל חינוך חובה וכל נער עיור עד
גיל 18 ר איה להימצא בסוטד. ג) דובר על הפרדה - אט לכתוב
שלא ייטטטו ילדים ומבוגרים בסוטד, פרט לסוריה ופרטונל.
אם יהיה חוק כזה איר יגדיר את הדברים לגופם ולא ירצה לזרוק
אנשים מדירתם, אלא יבטיח סידור סתאים, כלומר שהחוק ידבר
לגופם של הענינים והעיורים ידעו שאפסר לפעול נגדם באמצעים
אדמיניסטרטיבים - ישתנה הסצב. אנו יומעים כי עד כה אין כל
חוק הסמיר הוצאת אנשים באורח אדמיניסטרטיבי. כלומר, אם אנו
נכתוב בחוק ספותר רק לצעירים עד גיל 18 להימצא בסוטד - יהיה
על המבוגרים לצאת, ולא יהיה להם על מה להישען.

אינני רוצה לחזור על הנזק
שבטיטוט בחוקי חירות לגבי מוכי גורל אלה. הסדינה כולה צריכה
לעמוד נגד נזק חלוד זה כלפי חולים פטיכומים - דבר זה טראה
על אזלת יד מוחלטת. אינני יודעת מה בא' אחר זה. לדעתי,
צו על ידי ההנהלה או על ידי סר החינוך שיאפסר להעביר באופן
טהיר את האנשים לתיכון קבע לפי מיטב היכולת ובאמצעותו של
סר הסער - היה זה פגוע יותר.

אמר למקבל נכסים - אל נטכח כי
סוטד זה סקבל כספים רבים סחו"ל, וזה עלול ליצור רוטט דע
כחו"ל. אנשים אלה צריכים להטמין ולהתקיים, ואם יפטיקו את
סטלוח הכספים, סניין נטצא את הכיסוי לכך. דבר זה עלול ליצור
סצב סטובך סמר ואף לא יאה. חטוה סאר הוא הדבר, כי הטטטלה
אינה יכולה להביא חוק ברור יותר לכנסת. אני יכולה להבין
שהיועץ הט.פטי יאמר לוועדת החינוך כי אין הוא יכול להביא
חוק לסקרה זה, אלא י להביא חוק כולל יותר בטכיל כל הסוטדות
הסגורים. אזלט טטוט מה, אין הוא אומר זאת בפירוש. אינני
טבינה גיטה זו של הטטטלה. אינני יכולה לפרט אחרת את הדברים
מאטר זה שהיא רוצה לסחוב את הדבר ללא פתרון.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1961

טב/אט

דבורה נצר:

אני רוצה להעלות כמה דברים ולומר, כי בוועדת המסנה לא טעו לקרוא חוק. היו לנו פקפוקים רבי בקטר לכך. האלה טעמה לפני ועדת המסנה היתה כיצד להפריד בין הילדים לבין המבוגרים. אנו לא היינו מטוכנעים לגברי שכלו כל האמצעים על מנת להציע את הדרך הזו מבלי להזדקק לחוקים טוויטיים. אנו שקלנו היטב את העניין של מקבל נכסים וכן את כל הקטור בחוק פיוחד. ברור, כי אנו עוד ניתקל בעבודתנו במוסדות רבים שיהם טטורת של עטרות בטנים. לפי יעה, אנו הגענו לפינה זו ולא טצאנו כל פתרון לבעיה זו. אני מדגישה, כי לא טטנו לקראת חוק. אין זו הצעה טטכטת. זהו נסיון כדי לעזור למטרדים הטונים להוציה לפועל את ההפרדה. אני טניחה, כי בטוב של הטבוע הזה לא נוכל להגיע לדבי טטריים. על כן הייתי טציעה, טאנו נציע למטרדים הטונים וליועציה הטטפטטיים, כי תוך כדי כטה יטיים עליהם לברר את כל האפטריות הטעניות מאפטר לעשותן. נדטה לי, כי עצט העובדה המבוגרים ידעו טעומד להתקבל חוק הטכוון כלפס - עלול להטפיע. טכל טקוט, על כל חברי הועדה להיות מטוכנעים ולעשות זאת בטצפון נקי, כי החוק איננו לרעת הטבוגרים אלא לטובתם. זוהי הצעה שאין בטורנתה לפגוע באנטיי טוכי גורל אלה. עדיין איננו מקבלי החלטה טופית ובעוד טנים טלוטה יטיים נצטרך לחזור לענין זה.

ג'ניה ברטסי:

ועדת המסנה טיפלה בטטך 6 חדטיים בענין זה, ובטטך כל הזטן לא ידענו על הטצב לאטורו. עתה הוגד לנו שיטנה דירה - הרי טיכטנו את עבודתנו טעלי הטבוגרים לעבור לדירה זו. אולט עתה נתטטרנו טחדט הטבוגרים איננו רוצים לצאת טן הטוסד. אני הבינתי כי האנטיי חוטטיים לעזיב את הטוסד טבחינה פטיכולוגית. הם רוצים בטוסד את ביתם, וכיצד יכולים להתנהג אטם בצורה כזו ולהעבירם לטקוט אחר. לאנטיים אלה אין כל טיטטכיים ככתב. עתה הם דוריים התחייבות ככתב טטטרד הטעד לטיקוטם. לרעתי, כל דרך היא טובה ובלבד ענוציה את הטבוגרים, אבל לזה דרוטה הטכטת כל הכית. ברור, כי החוק בצורתו הנוכחית לא יכול להתקבל. טוחחתי עם כטה טחברי הכנטט ואף הם טתנגדים לחוקק חוקים לעניינים טיוחדים. הם אטרו כי דבר זה נוגד לכל חוק ולכל עבודתה של הכנטט. זאת אטורת גם אם נניח את החוק בזכנו - 48 טעות לפני הדיון, תהיה התנגדות בבית לחוק, ואנו בעטוד באותו טקוט. אולט אינני טבינה, האט אין כל דרך לפעולה?

אני טצטרפת לועה טיט לקרוא למטיבת עתונטיים ונטביר להט את הדברים, וגט אט יעשו העתונטיים טענין זה טערוריה - הרי זוהי דרך נכונה. טדוע לא לנטות ללכת בדרך זו. יש להטביר למבוגרים והדבר הוא לטובתם. אני טציעה, כי אנו נטיל על היוטבת-ראט/עוד היות עם היועציה הטטפטטיים אט אפטר לנטות ולהוציא את האנטיים האלה.

ב. טינץ:

אני טואל את אנטי הטטפט, טדוע אין הטטטלה יכולה להניח על שולחן הכנטט הצעת חוק כוללת? הן חבריה בכנטט טתנגדים לחוקיה טיוחדים. האט אין חוק הטגן על הטוסד הציבורי? אני הייתי טציע לטקט את אנטי הטטפט טהטטטלה תניח על שולחן הכנטט חוק כולל הטגן על כל הטוסדות. אף אני אינני נלהב להתקין תקנות לצעת חירות נגד אנטיים טטכניים אלה. אבל כל הדברים האלה טובים טט טערוריה אחרת.

שכ/אט

מר בר-אור: אור לחוק כולל בענין זה - ארי
 אסרתי אתמול בוועדת הסטנה, כי
 דבר זה הפרי מולט אין לעשותו תוך שבוע ימים. אל נספח את
 אור קרה באנגליה עם הדין-וחשבון בענין ילדיה הנמצאים במוסדות
 מטפחתיים שמתו מחמת הזנחה פלילית. הספלה מינתה ועדה מטלכתית
 ורק כעבור 4 שנים הגיעו לידי חוק ילדיה חדש שטיכט את הטצב.
 אינני מוטרט חוק כולל ייסך אצלנו גם כן 4 שנים. מולט אט
 נרצה לעות עבודה הראויה למה - לא נוכל לעשותה תוך זמן קצר.
 הוועדה המייעצת ליד משרד הכספטיה מטפלת בחוק הילדיה, ויש
 בפניה הצעות ונות בענין זה. מולט אינני חושב שהכנסת חוכל
 לקבל חוק זה לפני תום המנה העו. וגם אט יובא חוק זה אינני
 רואה אפשרות של תרופה מהירה.

אט תרעה לי היוזבת-ראש, אני
 הייתי תושך בהצעתה של חברת הכנסת טברסקי ולתת שהות נוספת
 של שבוע ימים כדי לומר לאנשי האלה שהכנסת מטפלת בענינים
 ועוסדת לנקוט באמצעי חריפים. ולאחר זאת לבוא ולספור לוועדה
 על הסתללות הדברים - היה זה יותר מתאים.

היו"ר ג. פרסיץ: ברצוני, שאנו נהבך דברים גלויים.
 לא הוועדה הייתה היוזמת לגל
 קרה כאן דבר בלתי רגיל: ביום הראשון לכניסת
 לבית הזה פנה אלי ישר החינוך, כיוזבת-ראש של ועדת החינוך,
 והעמיד אותי על כך שיש הכרח דחוף שאד לעשות משהו כדי לבצע את
 החלטות ועדת הסודה לחינוך עוריים של הכנסת הראשונה שהט לטובת הילדים
 במוסד. אינני יכולה להניח ששר החינוך לא בדר לעצמו את כל האפשרויות
 ורק לאחר זאת פנה אלינו, לוועדה, כדי שבעזור לו בענין זה ולטנות
 את טצב הדברים במוסד. כבר בכנסת הראשונה ידענו כי טצבו החוקי
 של המוסד הוא מסובך. וברור היה לנו ואט ילא נעשה מעשה מיחד במינו לא
 יוכלו המטרדיה לבצע את המוטל עליהם.

פטר
שוחן,

אני מתפלאה מאד על שר בר-אור
 שהוא מומר כי עלינו לומר למבוגרים שהכנסת מטפלת בענינים.
 האט הא מינט יודעים זאת? האט מינט יודעים על החלטותיה של
 הכנסת, ועל המטא ומתן שהתנהל עם משרד הסעד? האט יש כדי להטלות
 אותנו אצו יש ריש דברים אלה? יתכן מאד, שהטילה רוצה להשתק
 את הדבר - יגידו זאת ברורות. מולט אט המטרדיה רוצים בעזרתה
 של הוועדה, והט מינט רואים לפנייהם דרך אחרת, הרי לא אוכל להבין
 כיצד הרה לעצמו חבר הכנסת סינך, הרי כי הוא חזר בו, לומר כי
 אנו מטפלים בקלות רבה בענין זה. איך אט אלה חסוב ולתקדים, הרי
 אלה חסוב ישרו זה. מולט גפטר להכניט בחוק פיסקה מיוחדת האומרת,
 כי חוק זה לא יכול למטט תקדים למשהו אחר. ברור כי אט אנו
 מתחיל עתה בחוק כולל, לא נבטררז זאת בעוד שנה. אנו לט אחת מטענו
 על טצב הדברים במוסד מפי שר יפת, הגב' מאירוביץ והגב' ברט
 המטפלים ביוזבי המוסד, ובמוסד האט קיים טצפון ציבורי? ברור כי
 החוק המוצע לנו עתה דורט תיקונים מסויימים - יש להכניטם.
 נטב שעות ארוכות ונבררו כראוי על מנת שיתוקן הטצב.
 אתמול שמענו מפי שר האוצר וער המטפטים, הט אטרו כי הט
 מטכטייה לכל דרך. מולט האוצר לא יוכל לקבל עליו נטל נוסף.
 על כן, מקלו הי ב אט הצעותיהם, ובעיקר אלה המכירים את
 העולם המגולוטכאטי אני יודעת כיצד יתפרט צו אלה מינוי מקבל
 יתפטר יד זה בעולם הגדול, ועלינו לזכור באיזה אמצעי קיים
 מוסד זה. מטניה מקבל נכטיה לאו דוקא בעה מינה פשיטת רגל,
 אלא גם כן ר החברה נטצאת בטצב של פידוק טרצון. האט אנו
 יעונינים כיום להוציט דיבה או להסיל דופי בהנהלת המוסד.

טב/רג

היו"ר . פרוימן:

אנו מעונייני להגיע ליצילות בקולליות. סר גר-טור טור, כי מקבל הגמלים יגיע ס פטים, דבר זה עלול להיפך זמן רב. כלומר אין טעם במינוי מקבל נכסית. ביטול זמן זה מעמיד אותנו ואת המסכדים במצבם לתאמתם וזה המסכדים דורשים את העזרה הפרלמנטרית - עלינו לתת.

חברת הכנסת נצר אורה טיש לפנות זנית למבוגרים במוך ולנו זה לא תהי בעדליה מרטיני טרטיביים מוניט. עלי לציין, כי אם אתו חברי הקולליות אינכם מוכנים להספולה עתה את כל המוסל עליה, הרי מני כחברת האופוזיציה מוכרחה לקבל את דעתכם, ואם חבר הכנסת טינץ מוסר שהוא איננו נרתע מתקנות זעת חירום, האם מתאר הוא לעצמו את הרושם מדבר זה יענה, הרי העתונאים לנו יתנפלו על ענין מה ויהסכוהן לטובציה גדולה: האם זה חסר לנו? וכנגד זה קבלת חוק המהווה טעיף שלכללילכל המוסדות הצבוריים עלול לה פיע סיד, איננו מעוניינים להטיל דופי במינהו - אנו מעוניינים לתקן את הכצב. ברור כי קיימת פרוצדורה סטוייטת וחוק מוכרח להיות מונח על שולחן הכנסת 48 יעות לפני הדיון. ברור, כי אין בידינו להביא את החוק הבוע לכנסת. מולם אני מוכרחה לומר לכם כי אני אחזור לביתי בלב חבור, אם אדע כי לא עסינו דבר כדי להטיל סדר במוסד. אילו החוק היה מתקבל מחר בכנסת - היה הסא ומתן גגמר עוד ה בוע והמבוגרים היו נכנסים לדירתם החדשה.

אני הייתי סציעה לחברי הוועדה לקבל את ההצעה ולעבד את החוק כראוי, כי כאן כסה דברים קבועים העלולים לעורר הסדות ואנו איננו מעוניינים בזאת. עלינו להניח ביום ו' את החוק על שולחן הכנסת על סנת ביום ב' הוא יגיע לקריאה ראונה

ג' ניה טברמטי: מאחר שענין זה זקוק להסכמת המית, הייתי סציעה מחברי הוועדה יתייעצו בסיעות, ואנו נוכל להיפגש אחר-כך.

י. ז. עיהו: אני סציע, כי ליציבה הבנה יוזמנו י היועצים המספטיים יחד עם נציגי הכירדים והח יעמדו על הדברים האלה: (א) האם כבר נוצלו כל האמצעים האדמיניסטרטיביים. (ב) מהי צורת נוסחת החוק יכולה להפסיד את הדברים על פי זה ננהג אני רוצה יוזמנו ר החינוך וטר הסעד וילמירו את הדברים, סדוע אינם נוקטים באמצעים אדמיניסטרטיביים. אני רוצה שהם יבואו במגידו את הדברי גוועדה.

ד. נצר: אני סציעה ואנו לא נקבל כל מסקנות עד גבוע המא. אנו מטילים על המסדרים הנוגעים בדבר לעיות את כל הדברים יע לעיתים, אינני בטוחה אם הדברים יגיעו לדיון בכנסת עד גבוע הגב ביום ב'. אם סצב הדברים לא יזוז, אנו גדרום הסברה מן ה רים הנוגעים בדבר.

ועדה לחינוך ותרבות
20.11.1951

זב/אט

ד. נצד:
אני הייתי מבקשת את סדרד החינוך,
על אף הפל, לפתוח את בית-הספר.

א. אלטמן:
כל ההצעות שנשטעו כאן אינן נותרות
זו את זו. הכל מסכימים לדבר אחד
שילך להסדיר עניין זה במהירות האפשרית. הטאלה היא באיזה סך
המסעדים המוצעים. על להכיר. נדמה לי, כי אפשר לאחד את כל
ההצעות. העניין בכל דיחוי במסך זמן כה רב, הוא יטבול - עוד
שבוע ימים. נלך בהתאם להצעות שנשטעו ונקיים ישיבה טאלה
יוזמנו השדים והיועצים המספטיים, והם יתנו תשובה ברורה אם
ישנה דרך אדוניסטריבית או איננה כזאת.

נוסף לכך, הם יגידו לנו אם ישנה
אפשרות להביא הצעת חוק כוללת בעוד חצי שנה או לא.

הוא נגיע למסקנה הטליטית מהוצעה
על ידי היוזמת-האט שילך להסדיר את העניין תוך שבוע ימים.

היו"ר ג. פרטיץ:
אני חייבת להזכיר לחברי ועדת
החינוך, כי הוחלט בוועדה להביא
היו: הצעות ספורטות בקטר לעניין זה. עתה מבקשים חברי ועדת
השירותים להורות את העניין לעוד שבוע ימים. כדי למעט את
הסחבת, ואין ברצוני לחטוד בכחרי, אני מציעה לקיים את הישיבה
שמתה מציעים עוד הערב ובה נדמע את תשובת השדים, כדי שלא נאחר
גם את הסוג של שבוע הבא. אם מתו מקבלים הצעה זו, הרי אנו
יכולים לצרף אליה גם את הצעתה של חברת הכנסת מבהסקי. אנו
נוכל לקיים ישיבה זו או הערב, או אחר בבוקר בשעה 8.50, כי
הישיבה לא תהיה ארוכה.

מ ח ל י ט י מ

להזמין את השדים הנוגעים בדבר חלטה את
תשובתם בקטר לעניין זה.

(הישיבה נבעלה בשעה 13.45)